

Ακούς έναν ήχο. Τρέχεις στην άκρη της σκηνής. Σταματάς. Νιώθεις ένα χέρι στον ώμο. Συνεχίζεις...

Μια ομάδα από ερασιτέχνες χορευτές με και χωρίς προβλήματα όρασης κινείται ανάμεσα στο φώς και το σκοτάδι, τον ήχο και τη σιωπή. Μετατρέπει τον περιορισμό σε δυνατότητα, το παιχνίδι σε χορό, την κίνηση σε φωνή, τη μουσική σε εικόνα. Ένα σύντομο έργο που καλεί τον θεατή να δει, να ακούσει, να αισθανθεί και να φανταστεί.

Ίρις Καραγιάν

Σπούδασε χορό στην Κρατική Σχολή Ορχηστικής Τέχνης και ακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές στον τομέα των Παραστατικών Τεχνών και του Πολιτισμού στο Goldsmith's College του Λονδίνου. Είναι ιδρυτικό μέλος και χορογράφος της ΖΗΤΑ. Τα έργα της, *Το δάσος* (2003), *Self portrait* (2005-9), *Domestic animals* (2008), *A time to mourn* (2009), *Leg acy* (2010), *Crack* (2010), *Μητέρες* (2012) και *Tracing* (2014), έχουν παρουσιαστεί στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Το 2010 απέσπασε το 1ο βραβείο χορογραφίας Jarmila Jebrakowa στο New Europe Festival με τα έργα *A time to mourn* και *Leg acy*. Το έργο *Μητέρες* επελέγη από το διεθνές ευρωπαϊκό δίκτυο *Aerowaves* 2013 και το Dancenet Sweden και περιόδευσε σε πόλεις της Σουηδίας το φθινόπωρο του 2014. Έχει επιμεληθεί την κίνηση σε θεατρικές παραστάσεις, κινηματογραφικές ταινίες και εικαστικά δρώμενα. Είναι μέλος του Συνδέσμου Χορού, μιας συλλογικότητας που αποτελείται από επτά ομάδες χορού. Διδάσκει χορογραφία στην Κρατική Σχολή Ορχηστικής Τέχνης και έχει διδάξει επίσης στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, στη Σχολή Καλών Τεχνών του Ναυπλίου και στο Καλλιτεχνικό Γυμνάσιο και Λύκειο του Γέρακα.

www.iriskarayan.com